

בדמות השכינה, ועל אותה נשמה נאמר אך בצלם יתהלך איש, שהרי בזמן שמסתלקת הנשמה מן האדם, אינו יכול להתנענע. אמר לו: ברוך בני לעתיק הימים, ובני, כל מי שפוגם בדמות הזו כאלו ממעט את הדמות, והשכינה לא שורה שם. ובאותו הזמן שולטים עליו כל המקטרגים מהצד של אותו הפגם, וסוד הדבר - על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני שכינתא מני דאיהי אלהי.

תקונא שתין ותלת

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים מי אלה, ועל האי מי אתמר (בראשית ג

א) מי הגיד לך פי עירום אָתָּה וגומר, אֲשֶׁר צויתִיךָ (שם). ההיא דאתמר בה אֲשֶׁר קדִשְׁנוּ בַמְצוֹתֶיךָ, וְהִיא דאתמר בה (תהלים א א) אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, דְּהִיא רְשׁוֹת הַרְבִּים אֲשֶׁת זְנוּנִים, מֵאֵי רְשָׁעִים דָּא סמא"ל וְנָחַשׁ, הִיא דְאָמַר עַלֶּה פְרַעָה (שמות ה ב) מִי יְהוֹ"ה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר דְּאתמר בֵּיה (שם ב ב) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִי וְדָאֵי, דְּאִיהִי תִיּוּבָתָא, אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין וּמְכַתְשִׁין, הָדָא הוּא דְכְתִיב (איכה ב י) מִי יִרְפָּא לָךְ, וְעַלֶּה אֶתְמַר (ישעיה ו י) וְשָׁב וְרָפָא לוֹ, רְפָאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ (משלי ג ח), זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּתֵב לְגַבֵּי בַעֲלָה דִּידָהּ אִיהוּ רְזָא דְתִיּוּבָתָא, דִּיחֲזִיר וְיִתּוּב הֵוּא דְרָגָא דְרַחֲקִי לִיהּ מֵאֶתְרֵיהּ, דִּיחֲזִיר לָהּ לְאֶתְרָהּ וְיִקְרַב לָהּ תַמָּן, בְּהֵוּא זְמַנָּא דְשְׂכִינְתָא מְרַחֲקָא מִבַּעֲלָהּ, אֶתְמַר בְּבֵר נֶשׁ (דברים כח כ) וְהָיוּ חֲיִיךָ תְלוּאִים, לָךְ מִנְגֵד, חֲיִיךָ אֶתְקִרִיאת, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים, נִשְׁמַת חַיִּים, אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמֵקֵרֵב אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ. מַה זֶה (ומד)

תקון ששים ושלשה

בראשית ברא אלהים, מה זה אלהים? מי אלה, ועל זה מי נאמר, מי הגיד לך פי עירם אָתָּה וגומר, אֲשֶׁר צויתִיךָ. אותה שנאמר בה אֲשֶׁר קדִשְׁנוּ בַמְצוֹתֶיךָ, וְהִיא דְאֶתְמַר בֵּיה אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, שְׂהִיא רְשׁוֹת הַרְבִּים, אֲשֶׁת זְנוּנִים. מַה זֶה רְשָׁעִים? זֶה סמא"ל וְנָחַשׁ, אוֹתָהּ שְׁאָמַר עַלֶּיהּ פְרַעָה מִי יְהוֹ"ה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר שְׁנָאֵמַר בּוֹ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִ"י וְדָאֵי, שְׂהִיא תְשׁוּבָה, הַרְפּוּאָה לְכָל הַחֲלָאִים וְהַמְכּוֹת. זֶהוּ שְׂפָתוֹב מִ"י יִרְפָּא לָךְ, וְעַלֶּיהּ נְאֻמַּר וְשָׁב וְרָפָא לוֹ, רְפָאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׂשָׁב לְבַעֲלָהּ שְׁלָהּ, הִיא סוּד הַתְּשׁוּבָה, שְׂיַחְזִיר וְיִשְׁיֵב אוֹתָהּ דְרָגָה שְׁהַרְחִיק אוֹתָהּ מִמְקוּמָהּ, שְׂיַחְזִיר אוֹתָהּ לְמְקוּמָהּ וְיִקְרַב אוֹתָהּ לְשֵׁם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂשְׂכִינָה מְרַחֲקַת מִבַּעֲלָהּ, נְאֻמַּר בְּאֶדָם וְהָיוּ חֲיִיךָ תְלוּאִים לָךְ מִנְגֵד, חֲיִיךָ נִקְרָאת, זֶהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ קְרוֹב יְהוֹ"ה לְכָל קוֹרְאֵיו וְכוּ'?